

huize vogelzang
VZW

Driemaandelijks
vzw Huize Vogelzang

HUize gazette

Jaargang 1 / editie 2021-2022 / november - december - januari

Jaargang 1, editie 2021-2022/2
November - december - januari

Redactie

Francis Van Laere

Els Raes

Sofie Vanderplancke

Valentine Lauwers

Vormgeving

Jean-Pierre Dierickx

Druk

X-Center

Verantwoordelijke uitgever

Francis Van Laere

vzw Huize Vogelzang

Witte Molenstraat 85

8200 Sint-Michiels

050 - 40 67 80

info@huize-vogelzang.be

www.huize-vogelzang.be

Dit tijdschrift verschijnt
driemaandelijks

De redactie behoudt het recht om
ingezonden teksten aan te passen
en eventueel in te korten in het belang
van het tijdschrift.

De redactie kan niet verantwoordelijk
gesteld worden voor de inhoud van
externe bijdragen.

In dit nummer...

- 3 Woord vooraf
- 5 Dubbelinterview
met twee honderdjarigen
- 8 Bewonersinfo
- 14 Personeelsweetjes
- 16 Voorbije activiteiten
- 22 Nieuwe namen leefruimtes
- 23 Pastoraal
- 28 Vrijwilliger aan het woord
- 30 24 uur gevolgd
- 32 Woordzoeker
- 33 Kwis
- 34 Stukje natuur
- 35 Recept

Woord vooraf

Beste allen,

De eerste uitgave van uze gazette werd heel erg gewaardeerd, en dit bij zowel bewoners, medewerkers en externen. Dank je wel voor al jullie waardevolle feedback.

Met heel veel goesting zijn we dan maar beginnen schrijven aan de tweede uitgave.

De voorbije zomerperiode. Het was alvast geen zomer zoals we allicht hadden gewenst. Heel wat natte en regenachtige dagen, geen langdurige zomer-periode, ... maar toch hebben we – elkeen op onze manier – even geprobeerd om batterijen weer op te laden en desondanks alles te genieten van de welverdiende vakantie.

Corona bleef om de hoek schuil houden en bepaalt nog steeds ons verlangen naar het gewone leven. Ondanks de hoge vaccinatiegraad werden we de voorbije week opnieuw eventjes met de voeten op de grond gezet – en moesten we jammer genoeg vaststellen dat het Corona-virus ook in Huize Vogelzang weer even de kop boven water stak.

Het is dus nodig waakzaam en alert te blijven! Daar bovenop kampten we de voorbije maanden met heel wat collega's die langdurig afwezig waren.

Extra inspanningen werden gevraagd – maar we voelen dat de draagkracht toch begint door te wegen. Onze welgemeende dank gaat uit naar de medewerkers die zich steeds weer opnieuw inzetten en het beste van zich zelf geven.

Ondertussen ontvingen alle bewoners van het woonzorgcentrum op 15 oktober hun derde Corona-prik. Dit geeft jullie zeker de nodige extra bescherming tegen het virus. En daar kunnen we alleen maar blij om zijn.

Wanneer jullie deze editie ontvangen is het reeds eind oktober – begin november. Op pastoraal vlak zijn het nog drukke belevenis-maanden.

Allerheiligen/Allerzielen en Advent/Kerst zijn Kerkelijke hoogdagen en periodes die we zeker in Huize Vogelzang niet zomaar aan ons laten voorbijgaan.

Zoals je zal kunnen merken is er een rode draad in deze uitgave, waarbij we onze twee 100-jarigen écht wel eventjes in de kijker willen zetten. Zuster Beatrix (jarig op 18 december) en zuster Marie Henriëtte (jarig op 16 januari) verdienen het zeker om hier met alle aandacht te gaan lopen. Een eeuw jong (samen 200 jaar) – met zoveel levenservaring en -wijsheid – zullen we dan ook gepast vieren !

Je leest over het leven van onze 100-jarigen alvast meer in het unieke dubbel-interview.

Verder blikken we in deze editie ook terug op wat voorbij is : onder andere het mosselvestijn, werelddag dementie, professiefest en de week van de spirituele zorg. Maar ook de vaste rubrieken met bewonersinfo en personeelsweetjes, de vrijwilliger aan het woord, de medewerker 24u gevolgd zijn opnieuw opgenomen.

Meer nieuws over de verwerkte resultaten van de bewoners- en familie tevredenheidsenquête vind je in deze uitgave ook terug. Boeiend en leerrijk om te lezen hoe jullie het verblijf hier in Huize Vogelzang percipiëren. Wordt zeker vervolgd.

En vers van de pers, een datum om nu alvast te noteren in jullie agenda. Op maandag 20 december zijn wij verheugd om het bezoek van onze bisschop, Mgr. Lode Aerts, te mogen ontvangen in Huize Vogelzang. De invulling en het programma van dit bezoek wordt jullie ten gepaste tijde zeker kenbaar gemaakt.

Het is vroeg om nu reeds Nieuwjaarswensen over te maken, en bij de uitgave van de volgende editie is het allicht begin februari 2022, en dan ben ik te laat.

Dus even tussendoor : geniet van het na-jaar, en we kijken nu reeds hoopvol uit naar een nieuw-jaar.

Alvast heel veel lees-plezier.

Francis, directeur.

Dubbelinterview met twee honderdjarigen

Zuster Beatrix en zuster Marie-Henriette worden 100 jaar

Enkele maanden voor hun honderdste verjaardag ben ik op bezoek bij zr. Beatrix (Georgette Maertens) en zr. Marie-Henriette (Joanna Somers) voor een gesprek over hun leven, over hun reeds lange leven. Zr. Beatrix bereikt de eeuwleeftijd op 18 december dit jaar, zr. Marie-Henriette pas volgend jaar op 16 januari. Beiden zijn verwonderd dat ze al zo oud zijn, want zo voelen ze zich nog niet, zeggen ze en ‘amai, de tijd gaat snel en er is al veel veranderd’, hoor ik meermaals tijdens het gesprek.

‘Ik kom uit een Torhouts gezin met vier jongens en vier meisjes; acht kinderen in totaal, dus’, steekt zr. Beatrix van wal. ‘Ik heb een heel gelukkige kindertijd gekend en had strenge, maar heel goeie ouders. Ik herinner me dat ons vader op zondag steeds met ons meespeelde, terwijl moeder in de keuken bezig was. Drie van de meisjes gingen in het klooster en alle broers zijn gehuwd en hebben kinderen. Mijn oudste broer heeft er zelfs twaalf.’

Zr. Marie-Henriette vertelt dat zij onder de toren van de kathedraal in Brugge-stad opgegroeid is.

‘Ons gezin was precies half zo groot als dat van zr. Beatrix en telde twee jongens en twee meisjes. Ondertussen heb ik ook een grote familie met 16 ‘achterkleinkinderen’.

Zr. Marie-Henriette vertelt heel enthousiast over de tijd dat ze aanvoerster was bij de kajotsters (VKAJ, Jozef Cardijn) van Sint-Salvator. ‘Dit was voor de verheffing van de arbeidersstand. Ik heb de Roodkapjes opgestart in Brugge en later ook in Oostende.’

‘Ik ben niet als leidster in een jeugdbeweging geweest, aangezien ik, net geen 17 jaar oud, intrad bij de zusters van de H. Vincentius in Torhout’, vertelt zr. Beatrix. ‘Ik ben altijd bij die zusters naar school geweest en van het één kwam het ander.’

Mijn eerste jaren kloosterleven waren tijdens de Tweede Wereldoorlog. Er is doorheen de tijd heel veel veranderd! Zo droegen we in het begin een lang zwart kloosterkleed met zwart-wit kapje en een grote paternoster.’ Zr. Marie-Henriette heeft ook nog herinneringen aan de oorlog: ‘ik volgde toen les aan de Normaalschool in Tielt en we hebben moeten vluchten. Na mijn opleiding gaf ik les bij de Josefiënen in de Zilverstraat in Brugge. Op die manier leerde ik de zusters van de H. Jozef kennen en besloot er op 23 jarige leeftijd in te treden. De dag na mijn professie verhuisde ik naar Oostende voor een nieuwe taak. Ik heb 20 jaar les gegeven in het lager onderwijs en daarna was ik 20 jaar directrice. Ik deed dat heel graag en had naast het lesgeven ook veel contact met de ouders. Later hielp ik nog het BLO oprichten’

De professionele loopbaan van beide zusters is nogal gelijklopend, want ook zr. Beatrix stond in het onderwijs.

‘Ik heb 18 jaar les gegeven en was 26 jaar directrice in het technisch middelbaar onderwijs in Torhout. O, wat heb ik dat graag gedaan! De laatste jaren kwamen er ook jongens, dat was een hele verandering, maar een goeie, want het waren zo’n goeie jongens die kwamen.

Wist je dat wij de eersten van het hele land waren, die een zwembad in de school hadden?’ Al snel worden tussen de zusters namen van inspecteurs uitgewisseld en anekdotes uit lang vervolgen tijden.

Ik vraag me af wat de bijna-honderdjarigen na zo’n rijkgevulde loopbaan nog gedaan hebben.

‘Ik heb nog 25 jaar de was en de strijk in Oostende gedaan en meegewerkt in verschillende parochiale instellingen, zoals ziekenzorg, seniorenclub, parochieraad’, vertelt zr. Marie-Henriette.

‘Ik heb gewerkt in verschillende bewegingen voor oude mensen, zoals de KBG’, steekt zr. Beatrix van wal. ‘Ik zetelde er in veel vergaderingen.’

TV kijken en lezen kunnen beide zusters niet meer omdat de ogen het meer en meer laten afweten. Ook de leeftijd eist z’n tol voor het gehoor. ‘Ik geniet enorm van contacten met familie en oud-collega’s. Meeleven met het wel en wee is voor mij nu mijn belangrijkste opdracht geworden. Ik heb nog veel werk om voor hen te zorgen!’, weet zr. Marie-Henriette me te vertellen. ‘Ook ik krijg heel graag bezoek’, zegt zr. Beatrix, ‘en tussenin bid ik, meer kan ik niet meer doen’. Beiden knikken en beamen dat de ‘gebedsverbondenheid’ het allerbelangrijkste is.

Op de vraag wat je moet doen om 100 jaar te worden, kunnen de zusters me niet meteen antwoorden. De oudste vertrouwt me ‘rustig leven en goed zijn voor iedereen’, toe. Zr. Marie-Henriette voegt eraan toe om niet te veel aan je hart te laten komen. En allebei zeggen ze nog eens dat ze zich nog niet zo oud voelen.

Wat ben ik dankbaar een gesprek met de twee bijna-honderdjarigen te hebben mogen voeren. Ik voel nog veel levenskracht in beide zusters en S oprecht medeleven met veel mensen.

In naam van alle bewoners, vrijwilligers en medewerkers van Huize Vogelzang, willen we hen het allerbeste toewensen en een door-God-gezegende 100ste verjaardag! Proficiat !

Bewonersinfo

Overleden bewoners

Dankbaar koesteren wij de mooi herinnering aan :

Zuster Marie-Hélène (+ 13 juli)

Zuster Anne-Françoise (+ 16 juli)

Nieuwe bewoners

Van harte welkom in Huize Vogelzang.
We wensen jullie allen een aangenaam verblijf!

Zuster Myriam Dejonckheere (Kamer B1.04)
Mevrouw Van Gerwen Maria Louisa (Kamer B1.05)
Zuster Anne-Marie de Rycke (Kamer A2.02)

Gebruikers- en familieraad

Op 13 juli vond onze eerste officiële bewoners- en familieraad plaats.
Fijn dat jullie allen zo talrijk aanwezig waren.
Na een korte toelichting rond het hoe en het wat van deze raad werden ook
allerhande weetjes meegedeeld (zie verslag die uithangt in de leefruimtes).

Wij onthouden alvast dat :

- ◆ Er gekeken wordt naar een alternatief voor het gebruik van servetten aan tafel.
- ◆ De cafetaria sowieso operationeel zal zijn tegen het einde van het jaar. Meubilair is besteld.
- ◆ Er een werkgroep voeding wordt opgericht, waarbij samen wordt gekeken wat beter kan.

Op dinsdag 19 oktober vindt de tweede bewoners- en familieraad plaats.
Deze zal voornamelijk in het teken staan met betrekking tot toelichting van de resultaten van de tevredenheidsenquête.

Bewoners- en familiemonitor (tevredenheidsenquête)

In de maand augustus kregen jullie allen de mogelijkheid om de uitgebreide vragenlijst in te vullen, waarbij gepeild werd naar de tevredenheid in het algemeen en specifiek rond jullie verblijf in Huize Vogelzang.

Jullie beleving is voor ons heel belangrijk, zodoende kunnen wij op basis hiervan er naar streven het nog beter te doen.

Op de volgende pagina's vind je alvast de globale resultaten terug van zowel de bewoners-, als van de familiemonitor.

Deze zullen intern verder uitvoerig geanalyseerd en besproken worden met de verschillende doelgroepen én onze bestuurders van Huize Vogelzang. Ook in de bewoners- en familieraad zullen de resultaten toegelicht en besproken worden.

Dank alvast aan elkeen die deze tevredenheidsenquête ingevuld hebben. Heel veel dank ook aan Rita en Trees (onze twee vrijwilligsters) die heel wat bewoners met veel tijd en geduld hebben bijgestaan om dit samen in te vullen.

BEWONERSmonitor 2021

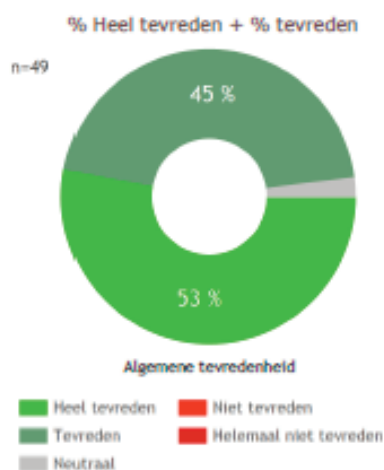
Resultaten Huize Vogelzang - WZC

AANTAL RESPONDENTEN

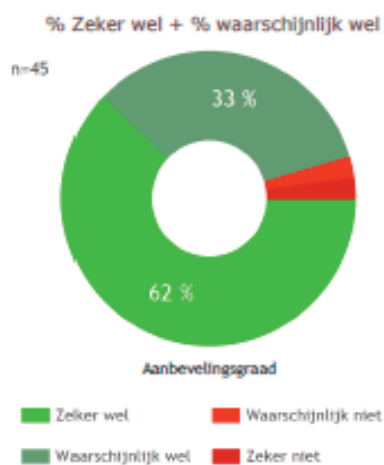

50 bewoners hebben meegewerkt

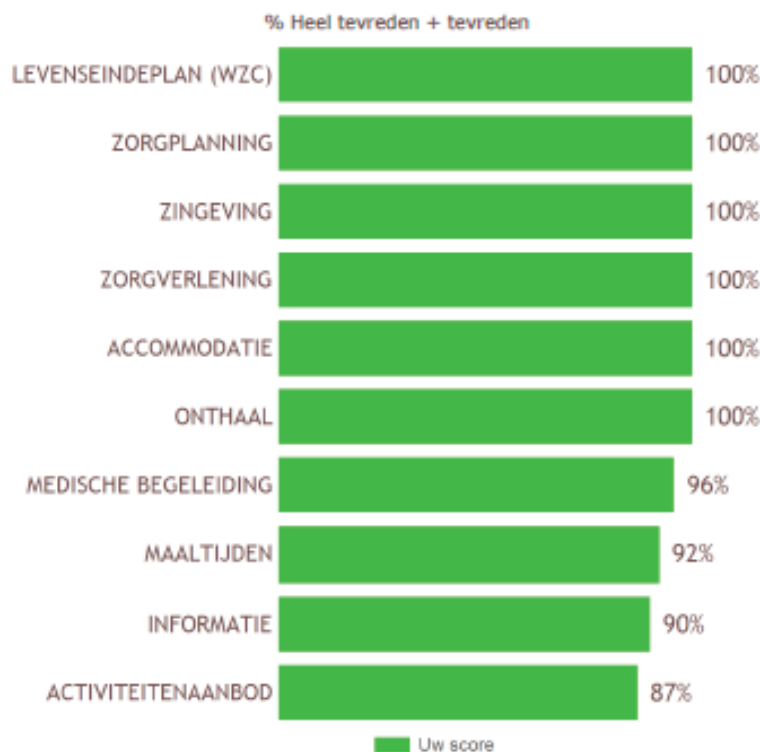
98% is tevreden

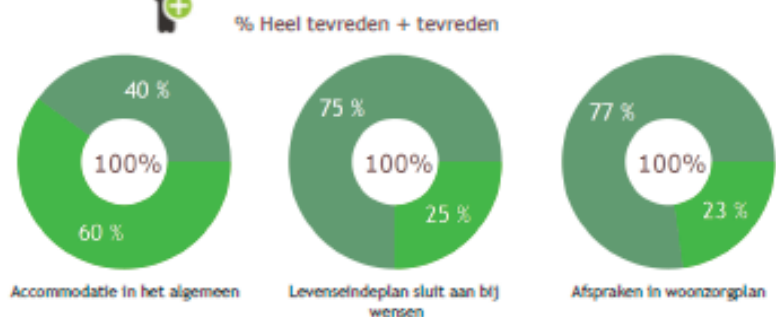
96% zou aanbevelen

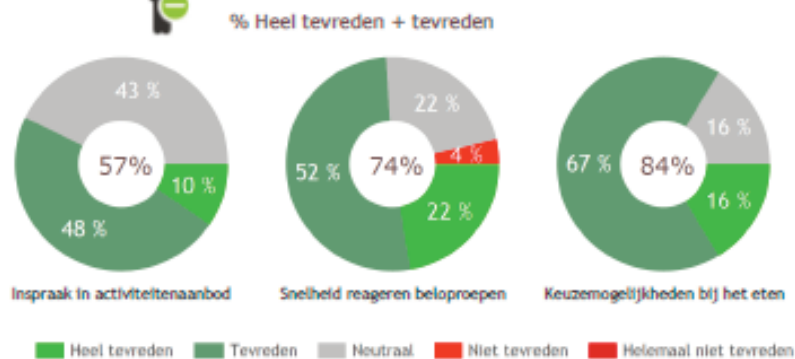
RESULTATEN PER THEMA

HOOGSTE SCORES

LAAGSTE SCORES

FAMILIEmonitor 2021

Resultaten Huize Vogelzang - WZC

AANTAL RESPONDENTEN

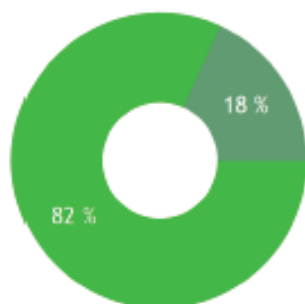

11 familieleden hebben meegewerkt

100% is tevreden

% Heel tevreden + % tevreden

n=11

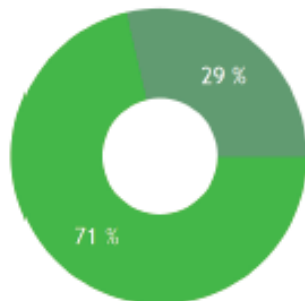
Algemene tevredenheid

100% zou aanbevelen

% Zeker wel + % waarschijnlijk wel

n=7

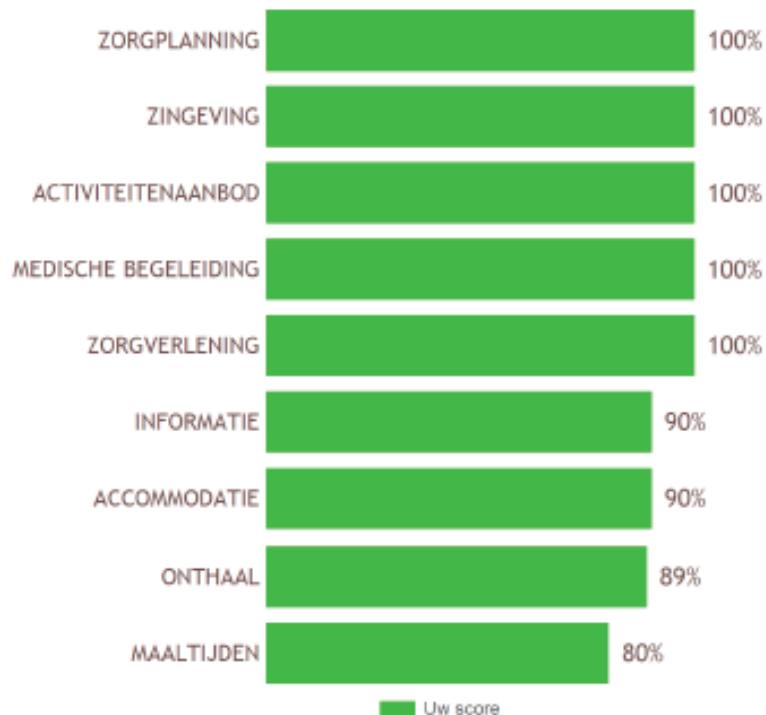

Aanbevelingsgraad

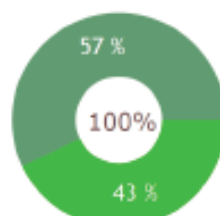
RESULTATEN PER THEMA

% Heel tevreden + tevreden

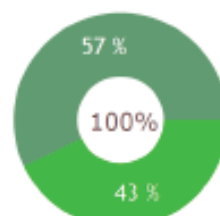

HOOGSTE SCORES

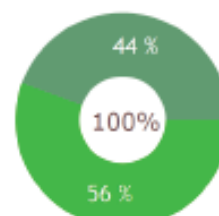
% Heel tevreden + tevreden

Preventieve zorgplanning

Contact met geestelijke begeleider

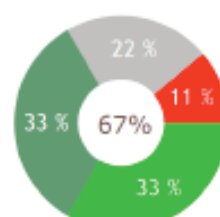

Verzorging in het algemeen

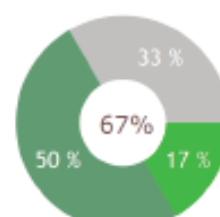

LAAGSTE SCORES

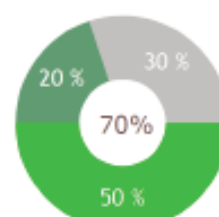
% Heel tevreden + tevreden

Gezelligheid leefruimte/gem. ruimtes

Betrokken bij wensen zorg en diensten

Communiceren met medewerkers

Verjaardagen van onze bewoners

We wensen alle bewoners van Huize Vogelzang die in de maanden november-december en januari verjaren van harte proficiat !

	<i>Kamer</i>				
Zr. Elie Anne	A2.06	1	november	1937	84 jaar
Zr. Lutgardis	A1.02	19	november	1929	92 jaar
Zr. Inigo	A2.11	20	november	1938	83 jaar
Zr. Myriam	B0.04	28	november	1929	92 jaar
Zr. Lutgart	B0.11	5	december	1923	98 jaar
Zr. Godelieve	A2.13	10	december	1939	82 jaar
Zr. Beatrix	B1.01	18	december	1921	100 jaar
Zr. Laurentia	A1.09	20	december	1932	89 jaar
Zr. Noëlla	B0.07	25	december	1929	92 jaar
Zr. Aleydis	B0.06	27	december	1925	96 jaar
Zr. Françoise	B0.02	29	december	1928	93 jaar
Zr. Laura	B0.05	8	januari	1935	87 jaar
Zr. Katrien	A1.10	13	januari	1928	93 jaar
Moeder Sabien	A2.09	15	januari	1940	82 jaar
Zr. Marie Henriëtte	B1.07	16	januari	1922	100 jaar
Zr. Pia	B0.01	16	januari	1930	92 jaar
Zr. Gilberte	B1.02	24	januari	1927	95 jaar
Zr. Myriam	B1.04	25	januari	1942	80 jaar

Personeelsweetjes

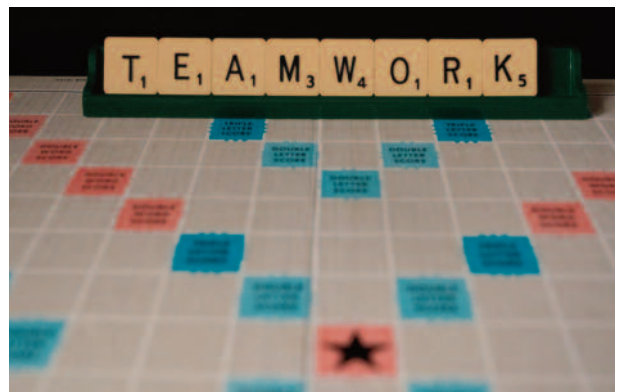
Verjaardagen van de medewerkers

Valcke	Leen	19 november
Tavernier	Mieke	12 december
Sanders	Greta	14 december
Tobin	Tabitha	23 december
Moerman	Vere	30 december
Verhoest	Axana	4 januari
Kyndt	Myriam	9 januari
Mituku	Gelina	10 januari
Cresci	Anaïs	12 januari
Vanderplancke	Sofie	23 januari
Habibi	Sedigheh	30 januari

Van harte welkom aan :

- ◆ Els Van Coile : zij komt het team als zorgkundige versterken – en is in dienst sedert 6 september.
- ◆ Jente Vangheluwe : zij komt het team (tijdelijk) tot en met het einde van het jaar versterken als zorgkundige.

We namen de voorbije periode afscheid van Emma Decan.

We denken ook dankbaar terug aan de overleden familieleden van onze medewerkers :

De heer Roger De Bie (schoonvader van Nicole)
Mevrouw Gilberte Margot (schoonmoeder van Marina)
De heer Mario Vercruysse (vader van Kim)

Als de stilte komt | Toon Hermans

Nu 't rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is, de schuifelende voeten,
nu voel ik dat er 'n diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten.
En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw: het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Voorbije activiteiten

Mosselfestijn

We aten ons buikje rond,
geurigdampende mossels, zo mals en gezond
die smolten werkelijk in onze mond.

Van de kom met warme frieten,
mochten we eveneens genieten,
neen, dit kon ons niet verdrieten.

't Smaakte nog beter dan goed,
natuurlijk deden we er ons aan tegoed,
het verschaftte ons nieuwe levensmoed.

Heb je ooit iemand gekend
die zo werd verwend.
Ja, ze waren zotcontent.

Volgend jaar, vergeet maar niet,
verlangen we terug naar mossels en friet,
steeds elkeen hiervan geniet.

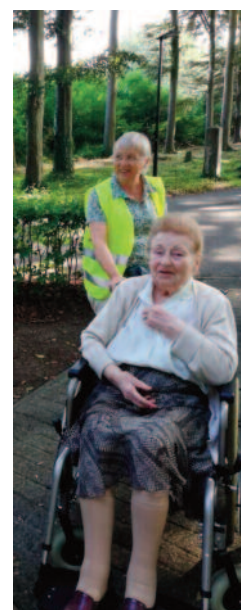
Zij die ons betuigden hun verborgen talent
maakten ons hiermee heel content
en verdienen 'n daverend compliment.

Noëlla Delagrange

Wandelnamiddagen

Onze wekelijkse wandeling viel af en toe in het water door de niet zo denderende zomer. Toch konden we meermaals genieten van de zon, de prachtige natuur en het gezelschap. Ook bij het kappelletje hielden we meestal halt voor een gebed of lied. We zijn dankbaar dat de inzet van de vrijwilligers dit mogelijk maakt!

Werelddag dementie

Sinds 1994 staat 21 september synoniem voor Werelddag Dementie. Over de hele wereld vragen organisaties rond Alzheimer die dag aandacht voor personen met dementie en hun ziekte.

Voor die gelegenheid, kwam Hilde Delameillieure van Foton (expertisecentrum dementie, Brugge) op dinsdag 28 september voor onze bewoners spreken over dementie: de symptomen en hoe omgaan met personen met dementie kwamen aan bod. Ze hield een duidelijk pleidooi om de 'mens' in de persoon met dementie te blijven zien! Er was ook gelegenheid om vragen te stellen of om even iets uit te wisselen met haar.

Heel wat zusters gingen op de uitnodiging in. Hilde bracht de inhoud op een rustige, maar duidelijke manier. Ze raakte ook door het vader-zoonfilmje en enkele mooie gedichten.

Ik ben wie ik was

*Mocht het ooit zover komen
Dat eb mijn woorden
Meeneemt
En vloed me overspoelt
Sla dan je mantel om me heen
En hou me dicht tegen je aan
Wetende
Dat mijn diepste ik
Onveranderd
Bij je blijft*

Hilde Michels

Week van de Spirituele Zorg

De 'Week van de Spirituele Zorg', wil in alle zorgvoorzieningen in Vlaanderen, zoals ziekenhuizen, woonzorgcentra, huizen voor mensen met een beperking of psychiatrische aandoening,... de spirituele zorg onder de aandacht brengen. Dit ging door van 11 oktober tot 15 oktober.

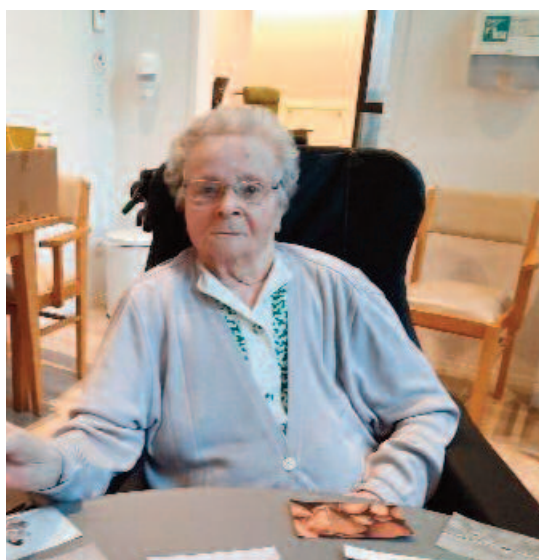
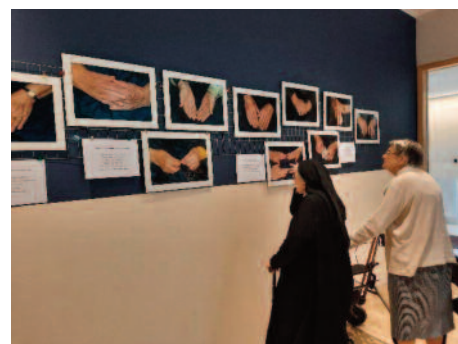
Dit jaar is het mooie thema 'Rakelings nabij' aan de orde. We denken hierbij aan raken, aanraken en aangeraakt worden, aan raakbaar zijn.

In De Bosvreugde, de toekomstige cafetaria, werden foto's en teksten tentoongesteld rond het thema: 'Spreekende handen – handen vertellen meer dan een verhaal'.

Op woensdagnamiddag was er een bezinningsmoment rond het thema waarbij er mooie woorden en gebeden werden beluisterd, spreekende foto's bekeken, samen werd gezongen en stilgestaan bij het eigen leven rond het thema 'Rakelings nabij'.

Op vrijdagmiddag vormde een foto-activiteit de afsluiter van de week. Iedereen mocht een foto uitkiezen die haar raakte. We deelden dit met elkaar en werden zelf ook geraakt door elk verhaal.

Proficiat Zusters van de heilige Jozef met jullie jubileum:

2020

60 jaar professie:

Zuster Margareta Gesquière

Zuster Elie Anne Lauwers

Zuster Roos Soete

Zuster Myriam Verschuere

2021

60 jaar professie:

Zuster Hadewijch Messiaen

Zuster Mariette De Pauw

70 jaar professie:

Zuster Bernadette Lenoir

80 jaar professie:

Zuster Lutgarde Vuylsteke

Ein-de-lijk... werden op dinsdag 12 oktober de jubilerende zusters van Sint-Jozef van dit jaar én van vorig jaar gevierd! De feestelijkheden begonnen met een mooie eucharistieviering voorgegaan door EH Giedoo De Reu. De zang werd begeleid door EH Tom Flamez.

8 zusters (waarvan twee zusters jammer genoeg niet aanwezig konden zijn) werden gevierd, met hun 60ste, 70ste en zelfs iemand met haar 80ste professieverjaardag; om God dankbaar voor te zijn! In de viering werd vooral stilgestaan bij het thema 'gehoor geven aan...' We vierden verder met een hapje en een drankje op de verzorgde receptie.

Alle zusters van Sint-Jozef mochten daarna aanschuiven aan de feesttafel voor een gezamenlijk én lekker avondmaal. En God zag... dat het goed was!

Nieuwe namen leefruimtes

Enige tijd geleden riepen we jullie hulp in om de leefruimtes binnen Huize Vogelzang van een mooie, passende en sprekende naam te voorzien. Dankjewel aan ieder van jullie voor het doorgeven van zoveel voorstellen. Aan de hand van jullie voorstellen, zijn we tot de volgende namen gekomen:

Gelijkvloerse verdieping

Eetruimte in hoofgebouw
De Nachtegaal

Zaaltje in nieuwbouw, toekomstige cafetaria:
De Bosvreugde

Eerste verdieping

Polyvalente ruimte
in nieuwbouw:
De Talentenruimte

Eetruimte in nieuwbouw:
Het Zwaluwnest

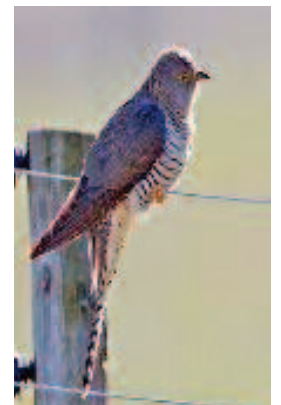
Eetruimte in
hoofgebouw:
Het Reigersnest

Naaikamer in hoofgebouw:
Het Bobijntje

Kleine ruimte in
hoofgebouw:
De Koekoek

Tweede verdieping

Living, bibliotheek in
hoofgebouw:
De Duiventil

Pastoraal

Allerheiligen en Allerzielen... zoals bomen...

Wanneer ik met de fiets naar het werk rijd, ben ik telkens gefascineerd door een boom langs de kant van de weg. Het binnenstraatje kronkelt er nogal waardoor ik de boom van verschillende kanten te zien krijg. Op een bepaald moment wordt duidelijk dat het niet één boom is, maar twee die op wel vijf meter van elkaar groeien.

Telkens ik die bomen zie, moet ik denken aan twee mensen die veel voor elkaar betekenen. Het kan gaan over twee partners, over een ouder en een kind, twee zussen, medezusters of goeie vrienden, dat doet er niet toe.

In vele opzichten lijken die twee bomen één; ik zie maar één stam en de kruin lijkt één groot bladerdak. Maar dichterbij zie ik twee verschillende bomen, waarbij de takken wel elkaars kruin raken, en ik veronderstel dat ook de wortels in elkaar verstrengeld zijn.

Die twee bomen lijken in verschillende opzichten één. Zo ook bij geliefden onder elkaar; ze zijn zo met elkaar verbonden en op elkaar afgestemd, ze kennen de ander zo goed en houden er ten volle rekening mee. Toch zijn het twee verschillende mensen met een eigen geschiedenis, karakter en gezondheidstoestand.

Als één van die twee dan sterft, sterft de ander ongetwijfeld een beetje mee. Zo één ze waren op bepaalde vlakken, zo verweesd blijft die ene achter wanneer het maatje er niet meer is.

Zou dat niet Allerzielen kunnen zijn? Die persoon moeten missen, die je zo nabij was, waarmee je zoveel deelde, die jou nog meer jezelf liet zijn. Een groot gemis naast je voelen. Zelf een beetje sterven omdat je geliefde er niet meer is.

Maar is het niet wonderlijk dat bomen heel diep graven met hun wortels en met hun takken heel hoog in de lucht reiken. Wellicht ontmoeten ze diep in de aarde of hoog in de lucht nog andere wortels en takken. Heel, heel diep én heel, heel hoog raken alle bomen elkaar. Daar leven ze ten volle van! Zou dat geen beeld voor Allerheiligen kunnen zijn? In de diepte én in de hoogte zijn

alle mensen met elkaar verbonden; levenden en overledenen, in deze tijd en in de voorbije en toekomstige, heiligen en minder heilige, gewone mensen? Bomen zijn op de één of andere manier verbonden doorheen aarde, water en lucht. Zijn mensen niet met allen verbonden in en doorheen God? En zoals een boom terugkeert naar de aarde, keren de mensen dan niet terug naar hun oorsprong, naar God.

Allerheiligen en Allerzielen...

ik mijmer er telkens over terwijl ik naar het werk fiets.

Die twee-ene boom geeft me een beeld voor wat het misschien zou kunnen zijn.

We gedenken de overledenen in het bijzonder tijdens de eucharistieviering op dinsdag 2 november.

Sofie Vanderplancke

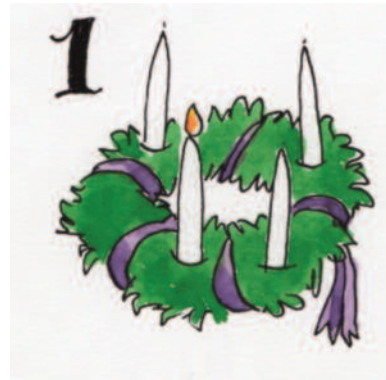

Advent... 4 weken lang...

Hij komt er aan

Kijk!

Kijk naar de knoppen van de bomen
en weet de zomer komt er aan
zo zal de Mensenzoon ook komen
de tekens zijn Hem voorgegaan
het koninkrijk is dan nabij
verlossen zal Hij jou en mij

1ste adventszondag 28/11/2021 (Lucas 21: 25-31)

Hoor!

Hoor het woord van de profeet
een luide stem in de woestijn
bekeer u en uw God vergeeft
uw levens moeten heilig zijn
dan zal God zijn redding tonen
voor allen die op aarde wonen.

2de adventszondag 5/12/2021 (Luc.3: 1-6)

Proef!

Zie je die boom daar staan
er zitten goede vruchten aan
zo zal jouw leven vruchten dragen.
Wanneer de arme jou zal vragen
help mij in mijn grote nood
maak Gods naam dan groot
je bent gedoopt als kind van Hem
en wanneer je luistert naar zijn stem
zal Zijn licht steeds in je schijnen
Zijn Geest nooit meer verdwijnen

3de adventszondag 12/12/2021 (Luc. 3:7-18)

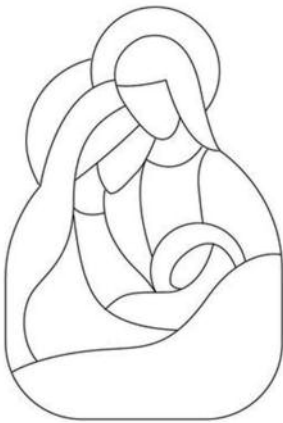
Aangeraakt!

Kind je bent nog niet geboren
toch mag je mij al horen
de Geest mag in jou wonen
God zelf zal het ons tonen
zo mogen wij ook zijn
al ben je groot of klein
je mag de Geest dan vragen
in jou te leven alle dagen
samen een ketting wezen
en zo de Here vrezen.

4de adventszondag 19/12/2021 (Luc. 1: 39-45)

Ina van der Welle

Kerst

Je hoeft niet veel te spreken
wanneer je naar de kerststal gaat,
weet dat je vrede vindt
als je dit Kind naar binnen laat.

Je hoeft geen schatten mee te dragen
wanneer je naar de kerststal gaat,
weet dat voor dit Kind
een klein gebaar volstaat.

Je hoeft niet lang te blijven
wanneer je naar de kerststal gaat,
als je maar begrepen hebt
wat dit Kind te wachten staat.

Je hoeft niet bang te zijn
wanneer je naar de kerststal gaat,
dit Kind legt weer de rust
op jouw vermoeid gelaat.

Je hoeft niet veel te wensen
wanneer je naar de kerststal gaat,
weet dat in 't nieuwe jaar
dit Kind je niet verlaat.

Frans Weerts

... en de beste wensen

“Gelukkig nieuwjaar en de beste wensen van het jaar”, hoor je wellicht meerdere keren op het einde van het jaar. Misschien zeg je het zelf ook tegen mensen die je zult tegenkomen, of tegen je familie of vrienden. Want, natuurlijk wens je je medemens het beste, ja zelfs het allerbeste toe!

Misschien krijg je die woorden maar moeilijk over je lippen en zwijg je liever.

Want... hoe klinken die woorden als je je eigenlijk niet gelukkig voelt, of als je niet kunt geloven dat dit nieuwe jaar voor jou een ‘gelukkig’ jaar zal worden? Hoe klinkt ‘... en de beste wensen’ als je misschien niet meer durft geloven in geluk voor jou? Hoe klinken ze als je nog erg treurt om het verlies van een geliefde, het wegblijven van bezoek of om de tegenslag die je onlangs kreeg te verwerken? Of, hoe komen die woorden bij je binnen als je weet dat je gezondheid steeds maar achteruitgaat, als je onlangs slecht nieuws hebt gekregen en als je voelt dat je niet meer lang zult leven? Ongetwijfeld klinken die woorden dan helemaal anders.

Wensen we elkaar dan maar beter niets toe, want je weet niet hoe die woorden bij de ander overkomen? Stoppen we maar beter met elkaar een ‘Gelukkig Nieuwjaar’ te wensen? Houden we er dan maar beter mee op om dit nieuwe jaar als een nieuw begin te zien? Dat zou jammer zijn!

Is het niet mooi en zinvol dat mensen elkaar het beste toewensen bij het begin van het nieuwe jaar, niet wetend wát dat nieuwe jaar zal brengen? Het uit iets van betrokkenheid op de ander, van willen dat het de ander goed gaat! Het uitspreken van die wens is geen zinloos gepraat, zijn geen loze woorden, is geen goedkope slogan, maar een heel diepe wens dat voor jou het volgende jaar – met alle dagen die dat telt – gelukkig mag zijn!

Gelovigen weten God dichtbij in hun doen en laten, in alle dagen van hun leven: de goede en de kwade, de zieke en de gezonde, de gelukkige en de ongelukkige. Vaak is Hij een steun en toeverlaat in moeilijke momenten. Of geeft Hij juist de kracht als we zelf krachteloos zijn geworden. Hij is ook vaak de stille Aanwezige. Hij wil niets liever dan dat wij gelukkig zijn.

En wij, mensen, mogen dat geluk aan anderen toewensen en helpen schenken! Is dat niet mooi? Is dat niet juist het mooiste geschenk dat we elkaar kunnen geven?

Van harte een gelukkig Nieuwjaar gewenst, en...

Sofie Vanderplancke

beste
wensen
voor 't
nieuwe
jaar

Vrijwilliger aan het woord

Interview met Paul Deloof door Els Raes

Vrijwilliger Paul is geboren en getogen in Sint-Michiels. Heel zijn schoolperiode doorliep hij onder de kerktoren van onze gemeente. Van Immaculata in de kleuterschool over de gemeenteschool in het lager tot bij de Broeders van Liefde in de middelbare school en tot slot de Frères.

Paul komt uit een zelfstandig nest. Vader deed de melkronde en moeder runde een kruidenierswinkel in de Kerkstraat. Naast spruit Paul bestond het gezin uit een 8 jaar oudere zus, Martje en een tweelingbroer, Mark. De broers Paul en Mark werden meer dan eens in een ruk uitgesproken als Marcopolo. Zijn huwelijk met Magda in 1973 werd gezegend met 2 zonen, Wim en Wouter

Na zijn schoolperiode is Paul gestart met werken in de bank. En wil je nu wel eens weten, ook vrijwilligster Gilberte werkte destijds in dezelfde bank. Hier in Huize Vogelzang kwamen ze elkaar, na 45 jaar, weer tegen. Na de legerdienst kwam Paul terug in het bankwezen terecht om een vaste stek in de CERA als kantoorhouder te vinden. Als geboren en getogen Sint Michiels-naar kon Paul rekenen op een breed netwerk en velen vonden de weg naar de CERA met hun centen. Paul was echter sociaal engagement met de paplepel ingegeven en breide zijn netwerk verder uit. Hij maakte deel uit van de ouderraad van de school van zijn kinderen. Ook van het Davidfondsbestuur maakte hij deel uit en nog steeds staan Paul en zijn echtgenote, Magda aan de rand hiervan.

Paul bleef 25 jaar trouw op post. In de laatste jaren van zijn loopbaan maakte hij de fusie van CERA en KB mee, wat resulteerde in de KBC. Paul kon vrij jong, aan 55 jaar, op pensioen gaan want wegens de fusie had men minder personeel nodig.

In zijn tweede carrière, als jonggepensioneerde, bleef Paul sociaal geëngageerd. Samen met Jean-Pierre, u ook welbekend, reed hij met het busje van RVT St Jozef rond om mensen van en naar het dagcentrum te brengen. Jean- Pierre en Paul waren al eerder verbonden, namelijk als supporters van voetbalclub Cercle Brugge.

Paul is ook lid van het “Brugs Mannenkoor” deel van de “Kamer van Retorika” met eigen lokaal gelegen aan het Gemeenteplein St-Michiels. Een 25-tal “mannen” smeren er iedere dinsdagavond letterlijk de stem. Heel tof!

Naast het supporteren voor zijn favoriete Brugse voetbalclub gaat Paul ook zeer graag wandelen. Hij en zijn echtgenote werden er zeer bedreven en fanatiek in. Hun palmares is rijkelijk gevuld! Een simpele opsomming doet er eigenlijk geen eer aan, maar we kunnen niet anders: 5 keer de dodentocht in Bornem (100 km), verschillende 4daagse wandeltochten (in de Ardennen, Diekirch, Nijmegen, de Vierdaagse van de IJzer...), weektochten van 300 km doorheen het Vlaamse land en diverse buitenlandse bergtochten in onder andere Frankrijk, Italië, Zwitserland en Tenerife stonden reeds op het programma. Ook in Zweden, Japan en Korea wandelden ze reeds. Maar ook het religieuze mag niet vergeten worden, met de jaarlijkse deelname aan de “Brugse Belofte”, beter bekend de “Blindekensprocessie” op 15 augustus. Ze stapten ook 30 dagen, zonder onderbreking, de laatste 750 km van de pelgrimstocht naar Compostela, met start in Saint Jean Pied de Port aan de Frans-Spaanse grens, tot Santiago. Later deden ze een ander stuk van die tocht, namelijk gedurende 3 opeenvolgende jaren, telkens 250 km van Le Puy en Velay richting Saint Jean Pied de Port. Dit deden ze samen met... de jullie welbekende Jean-Pierre en Rita, en Marleen met haar man; allen vrijwilligers van Huize Vogelzang.

Mooie herinneringen die hen niet meer kunnen afgenomen worden!

Het wandelen is wat minder geworden nu, onder andere wegens niet jonger wordende gewrichten, maar het koppel waagt zich nog aan tochtjes tot 10km.

Paul en Magda zijn ook sinds 5 jaar verhuisd. Ze zijn nabij het station gaan wonen. Zo kunnen ze makkelijker de trein nemen naar de zonen, Wim die in Brussel en Wouter die in Leuven wonen.

Het nageslacht is al verzekerd met een kleinzoontje, Thias, 3 jaar. Tweewekelijks op woensdag moeten we niet vragen aan Paul om het onthaal te bemannen, want dan houdt niemand hem tegen om op zijn kleinkind te gaan passen!

24 uur gevolgd

Nachtverpleegkundige Elena Sourovtsseva

Deze editie van de rubriek 24 uur gevolgd lijkt een beetje op de omgekeerde dag, want we volgen Elena, nachtverpleegkundige in Huize Vogelzang.

7u15:
Elena haar nachtdienst zit er op.
Welgezind gaat ze naar huis.

Namiddag:
na een goede dagrust werkt Elena
graag een beetje in de tuin.
Ze schuwt de grote werken niet.

18u:
Elena houdt van lekker eten.
Bij mooi meer mag dat liefst
buiten zijn.

20u:
Voor Elena terug gaat werken,
neemt ze nog even rust
bij de boom.

21u15:
Aangekomen in Huize Vogelzang
begint haar nachtdienst
met een overdrachtsmoment
door de laatdienst.

Woordzoeker

I	J	V	C	M	L	P	V	T	I	V	E	I	K	Y	A	R	O
I	W	K	Y	I	D	E	D	K	I	V	A	H	Z	R	S	E	T
P	A	R	U	W	O	J	M	R	B	K	N	P	E	J	I	K	E
E	Y	A	D	I	K	T	L	U	A	S	D	N	K	T	T	S	Y
S	L	G	G	N	C	S	E	J	S	A	D	N	N	R	I	T	C
P	O	R	N	T	W	R	R	R	D	X	I	W	E	O	F	E	V
E	U	O	S	E	W	O	E	S	C	G	R	H	U	E	O	R	D
C	C	E	E	R	U	B	M	P	K	F	E	M	A	J	X	R	F
H	D	N	E	K	L	D	G	R	M	V	T	G	A	L	C	X	R
T	U	L	M	O	A	O	X	E	E	R	S	N	T	T	S	Y	H
Z	I	I	L	N	W	O	V	E	E	O	J	Z	T	I	K	S	B
L	F	N	O	I	Z	R	I	U	S	R	I	U	E	I	C	O	Q
B	W	G	O	N	U	W	N	W	A	K	L	G	N	N	C	D	P
D	V	T	K	G	J	P	K	N	A	C	H	T	E	G	A	A	L
E	N	J	U	R	A	A	V	E	I	O	O	J	I	A	A	R	K
U	T	J	I	F	T	J	A	F	G	B	O	Z	W	N	V	K	T
J	S	I	J	S	T	R	E	G	I	E	R	L	G	M	O	Z	V
U	M	U	O	C	Y	Q	W	G	V	X	U	C	C	K	L	A	V

Zoek deze 31 woorden en streep ze af:

AREND
EKSTER
HAVIK
OOIEVAAR
SPECHT
KOOLMEES
MEES
VINK

DRAAIHALS
FITIS
MEREL
REIGER
SPREEUW
KRAAI
TJIFTJAF
WINTERKONING

DUIF
GAAI
MUS
ROOBBORSTJE
KIEVIT
LIJSTER
UIL
ZWALUW

EEND
GROENLING
NACHTEGAAL
SIJS
KNEU
MATKOP
VALK

Kwis

Los de kwisvragen op, vul telkens de juiste letter in het vakje en je bekomt een woord. Bezorg het juiste antwoord aan Valentine of Sofie en je maakt kans op een leuke attentie.

1. Wat is de heiligste stad van de islam? 3de letter = ...
2. Hoeveel maanden tellen minstens 30 dagen? 1ste letter = ...
3. Naar welke stad leiden spreekwoordelijk alle wegen? 1ste letter = ...
4. Waar ben je bang voor als je arachnophobia hebt? 1ste letter = ...
5. Hoe heet het grootste eiland van de Canarische Eilanden? 1ste letter = ...
6. Wat zijn mocassins? 2de letter = ...
7. Hoe heet de pop van Wiske uit Suske en Wiske 4de letter = ...
8. Hoe heet de dinosaurus uit de serie The Flintstones? 1ste letter = ...
9. Hoeveel zijdes heeft een dobbelsteen? 2de letter = ...
10. Welke titel gaven de Egyptenaren vroeger aan hun koning of koningin? 2de letter = ...
11. Welk soort koeien moet je spreekwoordelijk niet uit de sloot halen? 2de letter = ...
12. Welk politiek leider hield de bekende toespraak “I have a dream”? 4de letter van de voornaam = ...
13. In welk lichaamsdeel vind je een hamer, aambeeld en stijgbeugel? 5de letter van het verkleinwoord = ...
14. Wat is het kleinste werelddeel? Laatste letter = ...

Bezorg dit strookje aan Valentine of Sofie tegen 15/12/2021.

Naam:

Het juiste antwoord:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.

Stukje natuur

De ijsvogel

Op dinsdag 31 augustus, om 11u, zag ik aan onze vijver op het domein van Huize Vogelzang... een ijsvogel.

Een ijsvogel is een kleine vogel die altijd aan het water leeft omwille van zijn voedsel. Hij is namelijk een viseter. Voor mij is dit de mooiste vogel in België, met zijn lichtblauwe rug, oranje buik, lange bek en korte pootjes.

Meestal hoor je hem eerder dan je hem kunt zien.

Een legende uit Lotharingen brengt de mooie kleuren van de ijsvogel in verband met een episode uit de zondvloed. Noah gelastte de ijsvogel, na de duif, om te gaan kijken of de aarde al tevoorschijn kwam. Toen de vogel de ark verliet, stak de wind zodanig op dat hij naar de hemel vloog. Zodoende kwam hij in het blauw van het firmament terecht.

Op die grote hoogte gekomen, zag hij de zon opkomen en daalde er naar af. Door de grote warmte werden zijn buikveren oranje-bruin verbrand.

Zo is de ijsvogel aan zijn blauwe rugveren en aan zijn oranje-bruine buikveren gekomen.

In het volksgeloof werd hij aanzien als mottenverdrijver. Zo werd hij op een droge plaats bewaard en daarna in de kleerkast gehangen.

Nicole De Backer

Recept

Kosovaars snoepje: Bombica

Op het tuinfeest van vrijdag 18 juni konden we ook proeven van een Kosovaars snoepje, gemaakt door onze collega Pranvera. Hieronder vind je het recept.

- * 200 gram koekjescrumble
- * 200 dl lauwe melk
- * 4 eetlepels suiker
- * 125 gram boter
- * 4 eetlepels cacao-poeder

Kneed dit alles tot een mooi glad deeg en laat 2 uur rusten in de frigo. Vervolgens tot bolletjes kneden en bestrooien met cacao-poeder of kokosvlokken.

